

สรุปผลการประชุมคณะผู้บริหารระดับสูงด้านการศึกษาเพื่อปวงชนขององค์การยูเนสโก

(High Level Group Meeting on Education for All)

ณ กรุงออสโล ประเทศนอร์เวย์

วันที่ 16-18 ธันวาคม 2551

ความเป็นมา

ประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับโลกเรื่องการศึกษาเพื่อปวงชน (World Conference on Education for All) เมื่อปี 2533 (ค.ศ.1990) ที่หาดจอมเทียน จังหวัดชลบุรี และในครั้งนั้น ที่ประชุมได้มีมติรับรองปฏิญญาโลกว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชน และกรอบการดำเนินงานด้านการศึกษาเพื่อปวงชนเพื่อตอบสนองต่อความต้องการการเรียนรู้ (World Declaration on Education and the Framework for Action to Meet Basic Learning Needs) หรือ**ปฏิญญาจอมเทียน (Jomtien Declaration)** กำหนดระยะเวลาการดำเนินการไว้ 10 ปี ซึ่งปฏิญญาดังกล่าวได้กำหนดที่จะเร่งดำเนินการด้านการศึกษาเพื่อปวงชนของประเทศต่างๆ เพื่อลดอัตราการไม่รู้หนังสือ และการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ทั่วถึงโดยเน้นความเสมอภาคให้แก่ประชาชนในชาติ

ต่อมาในปี พ.ศ. 2543 (ค.ศ. 2000) ยูเนสโกได้จัดการประชุมระดับโลก World Education Forum on Education for All ขึ้น ณ กรุงดาการ์ ประเทศเซเนกัล เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานด้านการศึกษาเพื่อปวงชนตามปฏิญญาจอมเทียน และผลการประเมินพบว่าหลายประเทศยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในหลายๆ ด้าน ดังนั้น ที่ประชุมจึงได้กำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนขึ้น 6 ข้อ เพื่อให้ประเทศสมาชิกใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ ซึ่งเรียกว่า **กรอบปฏิบัติการดาการ์ว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชน (The Dakar Framework for Education for All)** โดยตั้งเป้าที่จะบรรลุผลการศึกษาเพื่อปวงชนทั้ง 6 ข้อ ภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ขยายและปรับปรุงการศึกษาและการดูแลเด็กปฐมวัย โดยเฉพาะเด็กที่เปราะบางและเด็กด้อยโอกาส
2. รับประกันว่าภายในปี ค.ศ. 2015 เด็กทุกคน โดยเฉพาะเด็กผู้หญิง เด็กที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก และเด็กที่เป็นกลุ่มน้อยทางเชื้อชาติ สามารถเข้าถึงและเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาภาคบังคับที่มีคุณภาพ
3. รับประกันว่าความต้องการการเรียนรู้ของเยาวชนและผู้ใหญ่ทั้งหมดได้รับการตอบสนอง ด้วยโครงการทักษะการเรียนรู้และทักษะชีวิตอย่างเหมาะสมและเท่าเทียม
4. จัดให้มีการเข้าถึงโครงการการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาต่อเนื่องสำหรับผู้ใหญ่ อย่างเท่าเทียม และลดอัตราการไม่รู้หนังสือร้อยละ 50 โดยเฉพาะในกลุ่มสตรีภายในหนึ่งทศวรรษ
5. ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษาระดับประถมและมัธยม ภายในปี ค.ศ. 2005 และทำให้เกิดความเท่าเทียมทางเพศในการศึกษา ภายในปี ค.ศ. 2015 โดยเน้นการเข้าถึงของเด็กผู้หญิงและทำให้เกิดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ
6. พัฒนาคุณภาพการศึกษาในทุกด้านและรับรองความเป็นเลิศทั้งหมดเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ที่ชัดเจนและสามารถวัดได้ โดยเฉพาะในเรื่องการรู้หนังสือ การคำนวณตัวเลข และทักษะที่จำเป็นต่อชีวิต

ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการตามกรอบปฏิบัติการดาการ์ประสบผลสำเร็จ ยูเนสโกจึงกระตุ้นให้ประเทศสมาชิกจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชนเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการศึกษาเพื่อปวงชนของแต่ละประเทศ จากนั้นในปี พ.ศ. 2551 (ค.ศ. 2008) ยูเนสโกได้เชิญชวนให้ประเทศสมาชิกประเมินผลถึงทศวรรษการศึกษาเพื่อปวงชน (Mid-Decade Assessment on Education for All) ซึ่งประเทศไทยในฐานะประเทศสมาชิกร่วมดำเนินการประเมินผลด้วย ซึ่งรายงานการประเมินผลใกล้เคียงสมบูรณ์ และจะนำเผยแพร่ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

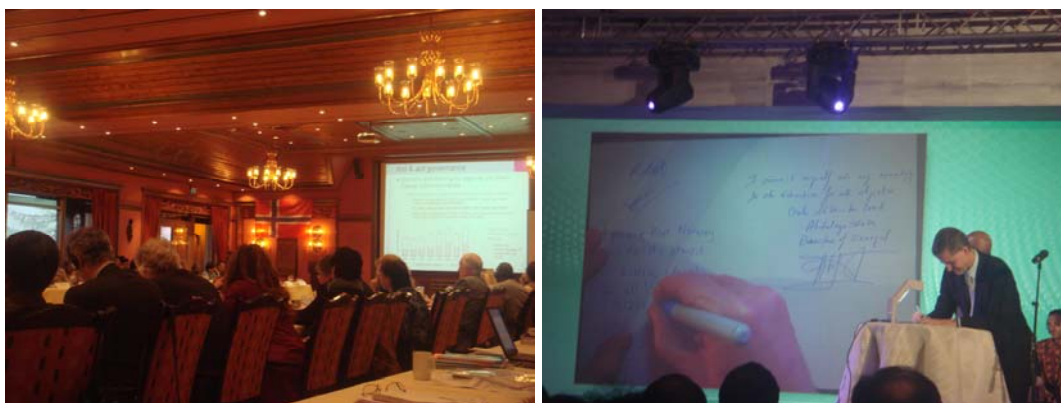

สรุปประเด็นในการประชุมผู้บริหารระดับสูงด้านการศึกษาเพื่อปวงชนของยูเนสโก ครั้งที่ 8 (Eighth Meeting of the High Level Group on Education for All)

การประชุมผู้บริหารระดับสูงด้านการศึกษาเพื่อปวงชน เป็นการประชุมที่ยูเนสโกจัดเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นเวทีให้ผู้แทนระดับสูงจากรัฐบาล หน่วยงานของสหประชาชาติ ประชาสังคมและภาคเอกชน (ยูเนสโกเป็นผู้คัดเลือกบางประเทศ) มาร่วมกันสร้างบทบาทในด้าน “political will” (ความมุ่งมั่นทางการเมือง) ให้เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น เพื่อเร่งให้เกิดความก้าวหน้าในการดำเนินงานด้านการศึกษาเพื่อปวงชน ซึ่งในปี 2551 นี้ นับเป็นปีแรกที่ยูเนสโกได้จัดการประชุมในประเทศผู้บริจาค (donor country) โดยจัดขึ้น ณ กรุงออสโล ประเทศนอร์เวย์ ระหว่างวันที่ 16-18 ธันวาคม 2551 และเนื่องจากประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพในการจัดการประชุม High Level Group ในปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010) จึงได้เสนอผู้แทนเข้าร่วมการประชุมในฐานะผู้สังเกตการณ์ในการประชุมครั้งนี้ โดยสรุปสาระสำคัญของการประชุมได้ ดังนี้

- ประเทศที่ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 40 ประเทศ ซึ่งหัวหน้าคณะผู้แทนส่วนใหญ่เป็นระดับรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการด้านการศึกษา
- พิธีเปิดจัดขึ้นที่ศาลาว่าการกรุงออสโล (Oslo City Hall) ในเย็นของวันที่ 16 ธันวาคม 2551 เริ่มตั้งแต่เวลา 15.00 -19.30 น. โดยมีกิจกรรมต่างๆ ตามลำดับดังนี้
 - การจัด Press Conference โดย HM Queen Rania of Jordan ราชีนีแห่งจอร์แดน Mr. Jens Stoltenberg นายกรัฐมนตรีนอร์เวย์ และ Mr. Nicholas Burnett ผู้ช่วยผู้อำนวยการใหญ่ของยูเนสโกด้านการศึกษา
 - การกล่าวสุนทรพจน์ของแขกรับเชิญพิเศษ อาทิ HM Queen Rania of Jordan ราชีนีแห่งจอร์แดน Mr. Abdoulaye Wade ประธานาธิบดีเซเนกัล H.R.H Crown Prince Haakon มกุฎราชกุมารแห่งนอร์เวย์ เป็นต้น

- O การอภิปรายในหัวข้อ “Overcoming inequality-Education as a driver for change” โดยมีผู้ร่วมอภิปราย อาทิ Mr. Nicholas Burnett ผู้ช่วยผู้อำนวยการใหญ่ของยูเนสโกด้านการศึกษา Ms. Hilde Johnson รองผู้อำนวยการองค์การยูนิเซฟ Ms. Joy Phumaphi รองประธานธนาคารโลก Ms. Erik Solheim รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาประเทศ เป็นต้น
- การประชุมคณะผู้บริหารระดับสูงจัดขึ้นเพียงวันเดียว คือ ในวันที่ 17 ธันวาคม 2551 ซึ่งเฉพาะผู้แทนระดับรัฐมนตรีจากประเทศสมาชิก และระดับหัวหน้าขององค์การเท่านั้นที่มีสิทธิในการอภิปรายแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุม

- ที่ประชุมได้มีการรับรองปฏิญญาออสโล (Oslo Declaration) โดยสรุปประเด็นสำคัญของปฏิญญา ได้ดังนี้
 1. การเรียกร้องให้รัฐบาลของประเทศสมาชิกและหุ้นส่วนทางการศึกษาต่าง ๆ เพิ่มงบประมาณสนับสนุนการศึกษาและปรับปรุงผลการศึกษาของเด็กทุกคน การศึกษาในระดับประถมจะต้องเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ภาครัฐจัดให้แก่ประชาชนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ ได้เสนอให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้กับการศึกษาอย่างเพียงพอ (ประมาณร้อยละ 4-6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ และร้อยละ 15-20 ของรายจ่ายภาครัฐ) รวมทั้งเพิ่มความช่วยเหลือให้กับหุ้นส่วนพัฒนาและหุ้นส่วนการศึกษาเพื่อปวงชนทั้งมวลโดยให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกกับการลงทุนในการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 2. การส่งเสริมให้มีการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง เนื่องจากเชื่อมั่นว่าการศึกษาเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูงสุด ที่จะช่วยลดปัญหาความยากจนและการใช้แรงงานเด็ก ส่งเสริมสุขภาพ ยุกระดับรายได้และชีวิตความเป็นอยู่ ช่วยให้ผู้คนตระหนักถึงสันติภาพ ประชาธิปไตย และสิ่งแวดล้อม การศึกษาให้ความรู้ ค่านิยม และทักษะที่จำเป็นต่อประชาชนที่จะช่วยให้เขาเลือกและกำหนดทิศทางการอนาคตของตนเอง

3. การเรียกร้องให้หน่วยงานต่าง ๆ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภายใต้องค์การสหประชาชาติ หันส่วนทางการศึกษา เพื่อก่อให้เกิดโครงการบูรณาการในด้านการศึกษา อนามัย และโภชนาการ โดยมุ่งพัฒนาไปยังเด็กและเยาวชนในชุมชนยากจนในประเทศที่ยังห่างไกล โดยผลักดันให้เรื่องดังกล่าวเป็นนโยบายระดับชาติ
4. การผลักดันให้ประเทศสมาชิกเน้นนโยบายในด้านการลดความเหลื่อมล้ำทางเพศ ความแตกต่างในด้านฐานะ ความแตกต่างระหว่างตัวเมืองและชนบท รวมทั้งความแตกต่างในด้านอื่นๆ เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันมากขึ้น รัฐและผู้มีส่วนร่วมจะต้องขยายการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นหลักประกันโอกาสในการศึกษาต่อและแก้ปัญหาการไม่รู้หนังสือของผู้ใหญ่ ตลอดจนการช่วยเหลือเด็กหญิงและสตรีได้รับผลกระทบจากภาวะทุโภชนา ความรุนแรง และการคุกคามทางเพศ
5. การส่งเสริมวิชาชีพครูที่มีคุณภาพสูง การยกระดับสถานภาพครู และให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การจัดสรรตำแหน่ง การจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของครู และการรักษาครูไว้ในวิชาชีพ ตลอดจนข้อเสนอในการเชิญชวนให้จัดตั้งทีมงานครูนานาชาติสำหรับ “ครูในโครงการการศึกษาเพื่อปวงชน” ซึ่งเป็นอาสาสมัครจากทั่วโลก เพื่อแก้ไขปัญหา “ช่องว่างของครู” โดยมุ่งเน้นช่วยเหลือประเทศที่ยังห่างไกลจากเป้าหมายของการศึกษาเพื่อปวงชน และประเทศที่มีช่องว่างของครูมากที่สุด

สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป.

มกราคม 2552

ปฏิญญาออสโล

การประชุมคณะผู้บริหารระดับสูงครั้งที่ 8 ว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชน

ระหว่างวันที่ 16-18 ธันวาคม 2551

ณ กรุงออสโล ประเทศนอร์เวย์

(คำแปลอย่างไม่เป็นทางการโดย สำนักความสัมพันธ์ต่างประเทศ สป.ศธ.)

1. พวกเรา คณะรัฐมนตรี ผู้นำองค์กรทวิภาคีและพหุภาคีของภาครัฐ คณะผู้แทนอาวุโสจากภาคประชาสังคมและภาคเอกชน ได้เข้าร่วมการประชุมคณะผู้บริหารระดับสูงครั้งที่ 8 ว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชน ซึ่งจัดขึ้น ณ กรุงออสโล ระหว่างวันที่ 16-18 ธันวาคม 2551 ตามคำเชิญของผู้อำนวยการใหญ่องค์การยูเนสโกและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสิ่งแวดล้อมและพัฒนาระหว่างประเทศแห่งราชอาณาจักรนอร์เวย์ พวกเราขอขอบคุณการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรนอร์เวย์ในครั้งนี้
2. การประชุมคณะผู้บริหารระดับสูงครั้งที่ 8 นี้จัดขึ้นภายใต้สภาพเศรษฐกิจกำลังชะลอตัว ทั้งยังได้รับผลพวงจากวิกฤตทางการเงินที่คาดไม่ถึงมาตั้งแต่ทศวรรษที่ 1930 วิกฤตดังกล่าวจะก่อให้เกิดผลกระทบที่ไม่เป็นธรรมกับคนยากจนซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบน้อยที่สุดกับสภาพวิกฤตดังกล่าว ดังนั้น จึงไม่ควรนำสาเหตุจากสภาพวิกฤตดังกล่าว มาตัดสินใจตัดทอนรายจ่ายของภาครัฐ และการลดเงินช่วยเหลือระหว่างประเทศทางการศึกษาในทางตรงกันข้าม การสนับสนุนด้านเงินทุนตามเป้าหมายของการพัฒนาแห่งสหประชาชาติกลับมีความจำเป็นมากยิ่งขึ้นกว่าภาวะก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ

การยืนยันถึงความสำคัญของการศึกษาในการเป็นศูนย์กลางร่วมแห่งการพัฒนา

3. ภายใต้สภาพวิกฤตดังกล่าว พวกเราขอยืนยันอีกครั้งว่าการศึกษาเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน และเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา การศึกษาเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพสูงสุดที่จะลดปัญหาความยากจนและการใช้แรงงานเด็ก ส่งเสริมสุขภาพ ยกระดับรายได้และชีวิตความเป็นอยู่ ช่วยให้ผู้คนตระหนักถึงสันติภาพ ประชาธิปไตย และสิ่งแวดล้อม การศึกษาให้ความรู้ ค่านิยม และทักษะที่จำเป็นต่อประชาชนที่จะช่วยให้เขาเลือกและกำหนดทิศทางอนาคตของตนเอง การเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ที่ดีขึ้น เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญในการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาระหว่างประเทศ รวมทั้งเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (MDGs) ดังที่ได้มีการรับรองในการประชุมสุดยอดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหประชาชาติในเดือนกันยายน 2551 ว่า การลงทุนทางการศึกษาและสุขภาพอย่างยั่งยืน จะเป็นประโยชน์ต่อการบรรลุเป้าหมาย MDGs
4. ดังนั้น พวกเราเห็นพ้องร่วมกันในการดำเนินความพยายามอย่างยิ่งยวดที่จะผลักดันให้โลกบรรลุเป้าหมายการศึกษาเพื่อปวงชน ทั้ง 6 ประการ ภายในปีพ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) 'Class of 2015' โดยอาศัยการวางแผนและความร่วมมือจากทั่วโลก ทั้งนี้ พวกเราได้มอบหมายให้หน่วยงานที่ร่วมเข้าประชุมการศึกษาเพื่อปวงชน รวมทั้งหุ้นส่วนทางการศึกษาเพื่อปวงชนทุกฝ่าย ดำเนินการพัฒนาและประสานความร่วมมือตามแผนปฏิบัติการร่วมว่าด้วยการส่งเสริมการศึกษาเพื่อปวงชน และนำผลที่เกิดขึ้นเสนอในที่ประชุมคราวถัดไป

5. ยุทธศาสตร์ทางการศึกษา จำเป็นต้องได้รับการบูรณาการภายใต้กรอบนโยบายการต่อต้านความยากจนและกรอบนโยบายการพัฒนาประเทศให้กว้างขวางขึ้น และความจริงที่ว่าสภาพทุพโภชนาการของเด็กและสุขภาพที่ย่ำแย่ ยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญในการเข้าถึงการศึกษาและการประสบความสำเร็จของคนยากจน เป็นสิ่งที่ตอกย้ำความเชื่อมโยงกันระหว่างการศึกษ สุขภาพ และสภาพทางสังคมได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการประสานนโยบายระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น
6. ด้วยเหตุนี้ พวกเราจึงเรียกร้องให้หน่วยงานที่เข้าประชุมการศึกษาเพื่อปวงชนประสานความร่วมมือกับหน่วยงานขององค์การสหประชาชาติ อาทิ องค์การอนามัยโลก โครงการอาหารโลก รวมทั้งหุ้นส่วนทางการศึกษาเพื่อปวงชนที่สำคัญ เพื่อสร้างข้อริเริ่มเกี่ยวกับการบูรณาการการศึกษา อนามัย และโภชนาการเข้าด้วยกัน โดยมุ่งเป้าการพัฒนาไปยังเด็กและเยาวชนในชุมชนยากจนของประเทศที่ยังห่างไกลจากเป้าหมายของการศึกษาเพื่อปวงชน และพวกเราพร้อมที่จะผลักดันให้เป็นข้อริเริ่มของประเทศ โดยอาศัยความร่วมมือจากหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาต่างๆ

เหตุใดการสร้างความเท่าเทียมกันทางการศึกษาจึงเป็นรัฐกิจที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก

7. นับตั้งแต่การประชุมโลกว่าด้วยการศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2543 เป็นต้นมา ประเทศต่างๆ รวมถึงประเทศยากจน ได้ดำเนินการอย่างแข็งขัน ในการสนับสนุนหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมการเข้าถึงการศึกษา อย่างไรก็ตาม จากแนวโน้มในปัจจุบัน พบว่าภายในปีพ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) จะยังมีเด็กอีก 29 ล้านคนที่ไม่สามารถเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ พวกเราเห็นพ้องกับบทสรุปของการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยการศึกษาที่จัดขึ้นในกรุงเจนีวา ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ที่ว่า การเรียนร่วมที่มีคุณภาพ (Inclusive Quality Education) เป็นพื้นฐานของความสำเร็จในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เศรษฐกิจ และสังคม ดังนั้น นโยบายต่างๆ จะต้องเน้นการลดความเหลื่อมล้ำทางเพศ ความแตกต่างในด้านฐานะ ความแตกต่างระหว่างตัวเมืองและชนบท ตลอดจนความแตกต่างในด้านอื่นๆ และเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกันมากขึ้น รัฐและผู้มีส่วนร่วมจะต้องขยายการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นหลักประกันโอกาสในการศึกษาต่อในระดับหลังประถมศึกษาและแก้ปัญหาการไม่รู้หนังสือของผู้ใหญ่
8. ความเหลื่อมล้ำทางเพศยังคงเป็นปัญหาที่ยังรากลึกในหลายประเทศ โดยความไม่เท่าเทียมกันมักจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นตามสภาพของความยากจนและสภาพที่เสียเปรียบในทางสังคม เด็กหญิงและสตรีได้รับผลกระทบจากภาวะทุพโภชนา ความรุนแรง และการคุกคามทางเพศ โดยเด็กหญิงมักจะได้รับผลกระทบมากเป็นพิเศษในประเทศที่มีสภาพสังคมที่เปราะบางและอยู่ในภาวะฉุกเฉิน ดังนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีการมาตรการพิเศษเพื่อให้เข้าถึงเด็กหญิงเหล่านั้น เพื่อช่วยส่งเสริมให้เกิดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้
9. การปรับปรุงผลการศึกษานักเรียนทุกคนถือเป็นสิ่งสำคัญ รัฐบาลที่ให้ความสนใจในประเด็นดังกล่าว จะต้องส่งเสริมการพัฒนาตัวชี้วัด การสร้างเครื่องมือและมาตรฐานด้านคุณภาพเพื่อประเมินผลและติดตามผลการศึกษา ตลอดจนการลงทุนในด้านปัจจัยนำเข้า (Inputs) และกระบวนการต่างๆ (processes)
10. การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐที่เน้นการกระจายอำนาจ การเสนอทางเลือกที่ดี และการแข่งขันกันในการจัดการศึกษา จะต้องได้รับการควบคุมอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกันผลกระทบที่ไม่เป็นธรรมที่จะเกิดขึ้นกับคนยากจน และผู้ที่ถูกกีดกันทางการศึกษา

11. ความมีศักยภาพของคนเป็นสิ่งสำคัญสำหรับประเทศที่มีสภาพเปราะบางและขาดความมั่นคงภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว การพัฒนาศักยภาพของปัจเจกบุคคล องค์กร และสถาบันเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะสร้างความแข็งแกร่งให้กับโครงสร้างของภาครัฐที่อ่อนแอ และการบังคับใช้กฎหมายที่มีประสิทธิภาพ องค์กรที่เป็นหุ้นส่วนในการพัฒนาจะต้องมีความยืดหยุ่น ปฏิบัติการให้ทันกาล และมีการพัฒนากลไกใหม่ๆ อาทิ การตั้งเงินกองทุนเร่งด่วนเพื่อการศึกษาเพื่อปวงชน (Education For All Fast Track Initiative EFA-FTI) เพื่อช่วยเหลือประเทศด้อยพัฒนาที่อยู่ในภาวะเสี่ยง และสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาของประเทศนั้นๆ
12. พวกเราเรียกร้องให้หุ้นส่วนการศึกษาเพื่อปวงชนให้การสนับสนุนพันธกรณีของประเทศ ในอันที่จะส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษาโดยคำนึงถึงการเข้าถึง การเข้าเรียน กระบวนการจัดการเรียนการสอน และผลการศึกษา ตลอดจนการพัฒนากลุ่มเป้าหมายเฉพาะเพื่อการจัดทำตัวชี้วัดและกำหนดเครื่องมือในการติดตามผล ทั้งนี้ หุ้นส่วนทางการศึกษาควรให้การสนับสนุน โดยต้องร่วมกันแบ่งปันความรู้และข้อมูลในเรื่องความเสมอภาคทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างศักยภาพ และพัฒนานโยบาย การวางแผน และการดำเนินการ

การเพิ่มเงินกองทุนให้กับโครงการที่มีลำดับความจำเป็นสูงสุด

13. ในประเทศส่วนใหญ่ที่มีความก้าวหน้าในด้านการศึกษาเพื่อปวงชนนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 เป็นต้นมานั้น เป็นผลอันเนื่องมาจากความพยายามที่น่าชื่นชมในการเพิ่มงบประมาณของภาครัฐและเงินทุนอุดหนุนการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างไรก็ตาม การระดมเงินช่วยเหลือ รวมทั้งการตัดทอนรายได้ของภาครัฐที่จัดสรรไว้เพื่อการศึกษาในบางประเทศเป็นเรื่องที่น่าห่วงใย สภาพเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัวลงจะยิ่งซ้ำเติมแนวโน้มดังกล่าว ถ้าหุ้นส่วนในการพัฒนาเพียงแต่ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ก่อนหน้านี้ ก็จะทำให้กองทุนสำหรับประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะทำให้ผลกระทบจากวิกฤตการณ์การเงินของโลกลดน้อยลงไปด้วย
14. รัฐบาลและหุ้นส่วนในการพัฒนาจะต้องเพิ่มเงินสนับสนุนนโยบายที่ส่งเสริมการศึกษาและปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของเด็กทุกคน การศึกษาในระดับประถมจะต้องเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ภาครัฐจัดให้แก่ประชาชนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และเพื่อให้เป็นไปตามวาระ ณ เมืองอักกรา ประเทศกานา ที่เรียกร้องให้มีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพในด้านการให้ความช่วยเหลือ รัฐบาลและหุ้นส่วนในการพัฒนาจะต้องจัดสรรเงินทุนให้กับโครงการที่จำเป็นสูงสุด รวมทั้งจะต้องมีหลักประกันว่าเงินทุนที่จัดสรรได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เงินช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาจะต้องมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดสรรให้แก่ประเทศที่ยังมีเป้าหมายห่างไกลจากการศึกษาเพื่อปวงชนมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศที่มีสถานการณ์ไม่มั่นคงหรือได้รับเงินช่วยเหลือจากภายนอกประเทศในจำนวนจำกัด นอกจากนี้ กองทุนดังกล่าวจะต้องเข้าถึงกลุ่มชนที่ด้อยโอกาสมากที่สุดในประเทศเหล่านั้น พวกเราเล็งเห็นความสำคัญของแถลงการณ์ในเดือนธันวาคม 2551 ณ กรุงโตฮา ประเทศกาตาร์ ในการให้เงินทุนทางการศึกษาแก่พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกกับการสนับสนุนเงินทุนการศึกษาเพื่อป้องกันสภาวะการณ์ดังกล่าว โดยจัดสรรให้กับผู้ที่มีความต้องการมากที่สุด ซึ่งเงินกองทุนและแนวทางใหม่ๆ จะต้องอาศัยความช่วยเหลือจากประชาคมโลกและองค์กรเอกชน
15. พวกเราเรียกร้องให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้กับการศึกษาอย่างเพียงพอ (ประมาณร้อยละ 4-6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ และร้อยละ 15-20 ของรายจ่ายสาธารณะ) รวมทั้งเพิ่มความช่วยเหลือให้กับหุ้นส่วนพัฒนาและหุ้นส่วนการศึกษาเพื่อปวงชนทั้งหมด โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกกับการลงทุนในการศึกษาขั้นพื้นฐาน พวกเรายังเรียกร้องให้หุ้นส่วนในการพัฒนาปฏิบัติตามพันธสัญญาที่ให้ไว้ และสร้างความเชื่อมั่นว่าพวกเขาได้จัดสรรเงินทุนให้กับการดำเนินงานทั้งในระบบทวิภาคีและพหุภาคีไว้อย่างพอเพียง รวมทั้ง

เงินกองทุนเร่งด่วนเพื่อการศึกษาเพื่อปวงชน (Education For All Fast Track Initiative EFA-FTI) ซึ่งมีไว้ช่วยแก้ปัญหาในบรรดาประเทศที่มีปัญหาด้านการศึกษาเพื่อปวงชนมากที่สุด สำหรับประเทศที่ประสบผลก้าวหน้าในการดำเนินงานการศึกษาเพื่อปวงชน เราเรียกร้องให้รัฐบาลและหุ้นส่วนพัฒนามุ่งเป้าหมายในการแก้ปัญหาให้แก่ประชาชนที่ยังถูกกีดกันทางการศึกษา

การสรรหา ฝึกอบรม จัดสรรตำแหน่ง และอบรมเพิ่มเติมให้แก่ครู

16. หากปราศจากครูที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอ การจัดสรรตำแหน่งครูอย่างเหมาะสม และการส่งเสริมครูในด้านต่างๆ ตลอดจนการสนับสนุนครูให้มีความเชี่ยวชาญในภาษาท้องถิ่นแล้ว เราก็ไม่สามารถจะจัดการศึกษาที่มีคุณภาพให้กับเด็กทั่วโลกได้
17. เพื่อให้การประถมศึกษาสากลบรรลุผลตามเป้าหมาย ทั่วโลกยังต้องการครูประถมอัตราใหม่อีก 18 ล้านคนภายในระยะ 7 ปีข้างหน้า รัฐบาลจะต้องสร้างสมดุลระหว่างความต้องการครูในระยะสั้นและระยะยาวเพื่อสร้างทีมงานวิชาชีพครูที่มีคุณภาพสูง การแก้ปัญหาช่องว่างของครูต้องอาศัยยุทธศาสตร์ในระยะยาวและการดำเนินการที่คงเส้นคงวา นโยบายจะต้องมีความครอบคลุมและให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสในการพัฒนาวิชาชีพ มีการจ้างงานที่มากพอ มีการยกระดับสถานภาพครู และให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
18. พวกเราเรียกร้องให้รัฐบาลวางแผนทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง ในการจัดสรรตำแหน่ง การฝึกอบรม และการรักษาครูไว้ในวิชาชีพ โดยอาศัยการสนับสนุนทางด้านวิชาการจากหุ้นส่วนในการพัฒนาที่ประสานความร่วมมือกับรัฐบาล เพื่อตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะด้านและการสนับสนุนเงินทุนในส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
19. พวกเราให้ความสำคัญกับการจัดตั้งทีมงานครูนานาชาติสำหรับ “ครูในโครงการการศึกษาเพื่อปวงชน” ซึ่งเป็นอาสาสมัครจากทั่วโลกเพื่อเป็นแนวร่วมของหุ้นส่วนการศึกษาเพื่อปวงชนในการปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหา “ช่องว่างของครู” พวกเราขอเชิญชวนให้ทีมงานครูนานาชาติพัฒนาข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่ภาคปฏิบัติตามแนวนโยบายของแต่ละประเทศ และตามโครงการความร่วมมือ North-South-South ของประเทศฟินแลนด์ โดยมุ่งเน้นประเทศที่ยังห่างไกลจากเป้าหมายของการศึกษาเพื่อปวงชน และประเทศที่มีช่องว่างของครูมากที่สุด พวกเราเห็นพ้องกันว่าจะต้องวางมาตรการความร่วมมือในการติดตามผลเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ทีมงานครูนานาชาติ โดยอาศัยความสนับสนุนจากหุ้นส่วนการศึกษาเพื่อปวงชน
20. พวกเราเห็นชอบกับข้อเสนอของรัฐบาลเอริโอเปียและคณะกรรมการสหภาพแอฟริกาที่จะจัดการประชุมคณะผู้นำระดับสูงว่าด้วยการศึกษาเพื่อปวงชนครั้งที่ 9 ขึ้นที่กรุงแอดดิส อาบาบา ประเทศเอริโอเปีย ในเดือนกุมภาพันธ์ 2553
